

родъ, та слѣдъ многогодишны тѣ си теглила да испы-
та, колко е былъ потрѣбенъ той заради него.

§ 6.

Каинъ и Авелъ.

Быт. Гл. 4.

Дырки тѣ на Адамово то преслушаніе незаба-
вно се показали въ семейство то му. Каинъ постарый-
атъ отъ двама та му сыновы, възненавидѣлъ и убилъ
кроткіятъ си братъ Авеля, Богъ объявилъ на Кайна за
туй злодѣяніе, че за напредъ не ще да бжде на нищо
честить, нити ще има напредкъ въ работа та си, и
чи, оставенъ отъ него и отъ хора та, ще да се ски-
та по свѣтатъ. Тогази заченжла да го хапи съвѣсть-
та, и той, кжто се мжчалъ отъ стыдъ (найголѣмъ сра-
мъ), страхъ и тѣга, побѣгнжлъ отъ родители тѣ си: а-
мж кждѣ то и да ходялъ, сжду го гонялъ, сжду го при-
стигала съвѣсть та и мжченіе то; сжду го гонялъ у-
жасъ и страхъ, и зло то, кое то свършилъ, сжду се
е явявало предъ очи тѣ му, и го карало да трепти
непрестанно. Злочестиви тѣ му потомцы станжли сж-
що, както прѣродитель-атъ си, и живѣли, безъ да зна-
жтъ Богъ, вѣнъ отъ църквж-та.
